

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædlinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 148. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-txt-shoot-idm4814.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Paa Adam Oehenschlägers Fødselsdag.

(14de Novbr. 1809.)

- 1 **H**isset, hvor Druerne gro,
Og modnes i varige Sommer,
Hist, hvor sig speile saa fro
I Floden de deilige Blommer,
Der over Høie og Enge
Zittarens klingende Strænge
Toned om Elskov og Lyst.
- 2 Hvor Granen saa sørgelig grøn,
Sig løfter i Vinter og Sommer,
Hvor sig før Elvenes Drøn
Skjule de frygtsomme Blommer,
Lød mellem svarende Fjelde
Harpen om Kraft og om Vælde,
Sjelden om Kjærligheds Lyst.
- 3 149Midt mellem Syden og Nord
Hersker ei Vinter, ei Sommer,
Nærende Urter paa Jord
Trænge de yndige Blommer,
Her blev til Høi, hvad i Norden var Fjeld,
Sø blev af Sydens det rislende Væld,
Vaklende saa mellem Norden og Syd,
Sjelden i Echo hensvæved en Lyd,
Mat over tause, ombølgede Slette.
- 4 Tiderne runde, og Tonen i Syd
Slumred, som Braget i Norden,
Atter opvaagnende, Braget mod Syd
Stævned, og Tonen mod Norden,
Folkene lytted og hørte med Fryd
Zittar og Harpe i nordlige Syd,
Smeltende, rungende Lyde.
- 5 Midt mellem Syden og Nord
Breder sig Dannemarks Slette,
Stundom de Blommer paa Jord
Saaes i Krands sig at flette,
Stundom og hørdes fra Norden
Lyd som af fjernere Torden.
- 6 150Tiden er kommet, o seer
Og lytter, I Dannemarks Skarer!
Sletterne tie ei meer,
Guddommen sig aabenbarer,
Hører, hvor Bjergelven lyder!
Seer hvor den skummende flyder
Midt gjennem blommede Eng!
- 7 Dannemark! Fædreland! knæl
Rørt paa de fædrene Høie!
Guderne løsde din Sjæl,
Tak dem med taarefuldt Øie!
Nu tør du blande dig, sydlige Nord
Stolt mellem Landenes syngende Chor.
- 8 Dannemark! Fædreneland!
Iklæd dig det herligste Smykke!
Gak til den bølgende Strand

Paa Dagen, som fødte din Lykke!
Send over Havet din Elskedes Navn!
Kald ham tilbage i moderlig Favn!

151

Tillæg.

Dette Vers (indrykket i Skild. 7de Aarg. No. 12 1809) har i mange Maader Lighed med det ved Joh. Müllers Grav og er i Grunden ubetydeligt. Det skulde da ei blevet gjentaget her, dersom man ei dristig havde paastaaet, at jeg, selv naar jeg rosde Oelsch. ophøiede mig over ham, og det i al Fald vilde menes at jeg udelod det, fordi jeg ei vilde være bekjendt at have rost ham. Det er sandt, jeg maa kalde denne Roes overdreven og usømmelig; men ligesom det er Sandhed at Danmark har faa Digtere fra umindelige Tider indtil Evald, som i høiere Forstand fortjene dette Navn,^{*} De navnløse Forfattere af Kjæmpeviserne være herved ufortalte og forsaavidt Danmark tør tilegne sig Kingo har det en Digter der leder om sin Mage. saaledes seer jeg endnu ikke rettere end at Oehlenschläger har været den største Digter Danmark fostrede, og dets eneste egenlige Tragiker. Aldrig skal jeg aflade at sørge over at Hakons Skjald vilde synke til han blev Hugos, førend, det Gud give! jeg igjen hører de gamle, dybe, kjære Toner fra hans Harpe og Tunge.
